

други свойства, а другата други, тогава казваме, че иматъ разлика не си приличатъ.

Сы. Е! е! сега се разбрахъ.

От. Незнаешъ ли, що изявваме, кога казваме, че една вѣщъ е такава, каквато и другата? Напр: Ето двѣ колчета: нека ги сравнимъ едно съ друго: видъ ги добре, и послѣ ми кажи: така ли се види едно то, какво то и друго то? или едно то инакво, а друго то инакво.

Сы. мислѣ да се видатъ еднакво.

От. И азъ така мислѣ; защо то едно то е дървено и друго то пакъ дървено, и двѣ тѣ сѫ околчести: едно то е толкози дѣлго, толкози дебело, толкова тѣжко, колко то и друго то. Сега двѣ тѣ тий колчета прилични ли сѫ едно на друго, или иматъ разлики, сирѣчъ, различни ли се?

Сы. Приличатъ си едно на друго.

От. Истина: но ето сега при колче то турямъ свѣшникъ: свѣшникъ а прилича ли на колче то?

Сы. Не: съвсѣмъ не си приличатъ тие двѣ тѣ.

От. Та защо не?

Сы. Свѣшникъ а е каленъ, а колче то дървено.

От. Истина, съгледа една разлика. Ето юще двѣ блюда: между тѣхъ разлика ли има или прилика?

Сы. Любезный отче, вида голѣма разлика.

От. Че коя?

Сы. Това е околчесто, а онова дѣлгнесто.

От. Браво! разлика та на тия двѣ тѣ глюда е начертанье то. Но си и приличатъ: защо това е толкози дѣлбокъ, колко то и онва: това е гладко, каквото и онва: това е пръстено, какво то и онва. По дѣлбочина та, по гладкостъ та, и по вѣщество то на тий двѣ блюда има прилика: но по начертанье то имъ има разлика. Подобно много вѣщи можатъ да иматъ прилика та иѣщо, и разлика по друго.